

“ମିତେ ବର୍ତ୍ତେ:- ଏକାନ୍ତରେ ବସି ଏବେ ଏପରି ଅଭ୍ୟାସ କର ଯେପରି ଅନୁଭବ ହେବ ଯେ ମୁଁ ଶରୀର ଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଆତ୍ମା ଅଟେ, ଏହାକୁ ହିଁ ନୀବିତ ଥାଇ ମରିବା କୁହାଯାଏ ।”

ପ୍ରଶ୍ନ:- ଏକାନ୍ତର ଅର୍ଥ କ’ଣ? ଏକାନ୍ତରେ ବସି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କେଉଁ ଅନୁଭବ କରିବାକୁ ହେବ?

ଉତ୍ତର:- ଏକାନ୍ତର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଜଗତ୍କର ସମ୍ପୃତିରେ ଏହି ଶରୀରର ଅନ୍ତ ହେଉ ଅର୍ଥାତ୍ ଏକାନ୍ତରେ ବସି ଏପରି ଅନୁଭବ କର କି ମୁଁ ଆତ୍ମା ଏହି ଶରୀର ରୂପୀ ଚମତାକୁ ଛାଡି ବାବାତ୍ମକ ପାଖକୁ ଯାଉଛି । କେହି ବି ମନେ ନ ପଡ଼ନ୍ତୁ । ବସି ବସି ଅଶରୀରୀ ହୋଇଯାଅ । ଯେପରି କି ମୁଁ ଏହି ଶରୀରରୁ ମରିଗଲି । ବାସ୍ ମୁଁ ଏକ ଆତ୍ମା, ଶିବବାବାତ୍ମକର ସନ୍ତାନ । ଏହିଭଳି ଅଭ୍ୟାସ କରିବା ଦ୍ଵାରା ଦେହ ଅଭିମାନ ତୁଟିଯିବ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାବା ପ୍ରଥମେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେ ମିଠା ମିଠା ସନ୍ତାନମାନେ ଯେତେବେଳେ ଏଠାରେ ବସୁଛ, ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ବାବାତ୍ମକୁ ମନେ ପକାଅ ଆଉ କୌଣସି ଆତ୍ମକୁ ବୁଦ୍ଧି ଯିବା ଅନୁଚିତ୍ । ଏକଥା ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ଆମେ ଆତ୍ମା ଅଟୁ । ଆମେ ଆତ୍ମା ଏହି ଶରୀର ଦ୍ଵାରା ଅଭିନୟ କରୁଛୁ । ଆତ୍ମା ଅବିନାଶୀ, ଶରୀର ବିନାଶୀ । ତେଣୁ ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେହ-ଅଭିମାନୀ ହୋଇ ବାବାତ୍ମକ ସମ୍ପୃତିରେ ରହିବାକୁ ହେବ । ଆମେ ଆତ୍ମା ଚାହିଁଲେ ଏହି କରମେନଦ୍ଵରୀସ୍ତ ଦ୍ଵାରା କାମ କରିବୁ ଅଥବା ନ କରିବୁ । ନିଜକୁ ଶରୀରରୁ ଅଲଗା ଭାବିବା ଦରକାର । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ବୋଲି ବୁଝ । ଦେହକୁ ଭୁଲିଯାଅ । ମୁଁ ଆତ୍ମା ସ୍ଵାଧୀନ ଅଟେ । ମୋତେ ଏକମାତ୍ର ବାବାତ୍ମକ ବିନା କାହାକୁ ମନେ ପକାଇବାର ନାହିଁ । ବଞ୍ଚି ଥାଇ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତ ଦେହ-ଅଭିମାନରୁ ଦୂରେଇ ରହିବାକୁ ହେବ । ଆମ ଆତ୍ମାର ଯୋଗ ଏକମାତ୍ର ବାବାତ୍ମକ ସହିତ ରହିବା ଦରକାର । ତୁମେ ତ ଦୁନିଆ ପ୍ରତି ଓ ଘର ପରିବାରରୁ ମରିଗଲ । କୁହାଯାଏ ନା ନିଜେ ମଲେ ଦୁନିଆ ମରିଗଲା । ଏବେ ତୁମକୁ ନୀତି ଆଉ ଆଉ ମରିବାକୁ ହେବ । ଆମେ ଆତ୍ମା ଶିବବାବାତ୍ମକର ସନ୍ତାନ ଅଟୁ । ତେଣୁ ଶରୀରର ଅଭିମାନ (ଚେତନା) ସମାପ୍ତ କରିଦେବା ଉଚିତ୍ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ଶରୀରର ଅଭିମାନ ଛାଡ । ଏହା ପୁରୁଣା ଶରୀର ଅଟେ ନା । ପୁରୁଣା ଜିନିଷକୁ ତ୍ୟାଗ କରାଯାଇଥାଏ ନା । ନିଜକୁ ଅଶରୀରୀ ମନେ କର । ଏବେ ତୁମକୁ ବାବାତ୍ମକୁ ମନେ ପକାଇ ପକାଇ ବାବାତ୍ମକ ପାଖକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ଏପରି କରୁ-କରୁ ତୁମର ପୁଣି ଅଭ୍ୟାସ ହୋଇଯିବ । ଏବେ ତ’ ତୁମକୁ ଘରକୁ ଯିବାକୁ ହେବ ପୁଣି ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ କାହିଁକି ମନେ ପକାଉଛ । ଏକାନ୍ତରେ ବସି ଏହିପରି ନିଜ ସହିତ କଥାବାରତ୍ତା କରିବା ଉଚିତ୍ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ମଧ୍ୟ କୋଠାରେ ବସି ମାଳା ଗଡାଇ ପୂଜା କରିଥାନ୍ତି । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଏକାନ୍ତରେ ବସି ଏହି ଚେଷ୍ଟା କର ତେବେ ତୁମର ଅଭ୍ୟାସ ହୋଇଯିବ । ତୁମକୁ ମୁଖ ଦ୍ଵାରା ତ କିଛି କହିବାର ନାହିଁ । ଏଥିରେ ହିଁ ବୁଦ୍ଧିର କଥା ରହିଛି । ଶିବବାବା ତ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ତ ପୁରୁଷାରଥ କରିବାର ନାହିଁ । ଏହି ବ୍ରହ୍ମପାବାବା ପୁରୁଷାରଥ କରୁଛନ୍ତି, ପୁଣି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଯେତେ ସମ୍ଭବ ଏହିପରି ବସି ବିଚାର କର - ଏବେ ଆମକୁ ଘରକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ଏହି ଶରୀରକୁ ତ’ ଏଠାରେ ଛାଡିବାକୁ ହେବ । ବାବାତ୍ମକୁ ମନେ ପକାଇଲେ ହିଁ ବିକରମ ବିନାଶ ହେବ ଏବଂ ଆୟୁଷ ମଧ୍ୟ ବଢିବ । ଭିତରେ ଏହି ଚିନ୍ତନ ଚାଲିବା ଉଚିତ୍ । ମୁଖ ଦ୍ଵାରା କିଛି କହିବାର ନାହିଁ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ମଧ୍ୟ ବ୍ରହ୍ମପତତତ୍ତ୍ଵକୁ ଅଥବା କେହି କେହି ଶିବତ୍ମକୁ ମଧ୍ୟ ମନେ ପକାଇଥା’ନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏହା କୌଣସି ଯଥାର୍ଥ ଯୋଗ ନୁହେଁ । ବାବାତ୍ମକର ପରିଚୟ ହିଁ ନାହିଁ ତେବେ କିପରି ମନେ ପକାଇବେ । ତୁମକୁ ଏବେ ବାବାତ୍ମକର ପରିଚୟ ମିଳିଛି । ସକାଳୁ-ସକାଳୁ ଉଠି ଏକାନ୍ତରେ ଏହିପରି ନିଜ ସହିତ କଥା ହୁଅ । ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କର, ବାବାତ୍ମକୁ ମନେ ପକାଅ । ବାବା ମୁଁ ବରତ୍ତମାନ ଆପଣଙ୍କର ସୁଖଦାୟୀ କୋଳକୁ ଯାଉଛି । ତାହା ହେଉଛି ଆତ୍ମିକ କୋଳ । ତେଣୁ ଏହିପରି ନିଜ ସହିତ କଥା ହେବା ଉଚିତ୍ । ବରତ୍ତମାନ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି । ବାବା କଲ୍ପ-କଲ୍ପ ଆସି ଆମକୁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମୋତେ ଏବଂ ପୃଷ୍ଠିଚକ୍ରକୁ ମନେ ପକାଅ । ତୁମକୁ ସ୍ଵାଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ହେବାକୁ ପଡିବ । ବାବାତ୍ମକ ପାଖରେ ହିଁ ଚକ୍ରର ସମସ୍ତ ଜଞ୍ଜନର ରହିଛି ନା । ସେ ପୁଣି ତୁମକୁ ଦେଉଛନ୍ତି । ତୁମକୁ ଚିକାଳଦର୍ଶୀ କରାଉଛନ୍ତି । ତିନି କାଳ ଅର୍ଥାତ୍ ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତକୁ ତୁମେ ଜାଣିଛ । ବାବା ମଧ୍ୟ ପରମ ଆତ୍ମା ଅଟନ୍ତି । ତାଙ୍କର ଶରୀର ତ ନାହିଁ । ଏବେ ଏହି ଶରୀରରେ ବସି ତୁମକୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏହା ଆଗଚରମ୍ଭଜନକ କଥା ଅଟେ । ଭାଗୀରଥ ଉପରେ ବିରାଜମାନ ହେବେ ତେବେ ନିଗ୍ରହ ଅନ୍ୟ ଆତ୍ମା ହୋଇଥିବେ । ସ୍ଵାତ୍ମକର ବହୁତ ଜନ୍ମର ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମ ଅଟେ । ନମ୍ବରଠାନ୍ ପବିତ୍ର ପୁଣି ନମ୍ବରଠାନ୍ ପତିତ ହେଉଛନ୍ତି । ସେ ନିଜକୁ ଭଗବାନ, ବିଷ୍ଣୁ ଆଦି ତ’ କହୁନାହାନ୍ତି । ଏଠାରେ ଜଣେ ହେଲେ ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ନାହାନ୍ତି, ସମସ୍ତେ ପତିତ ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁ ବାବା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ଏପରି ଭାବରେ ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କର, ଏଥିରେ ତୁମକୁ ଖୁସି ମିଳିବ । ଏଥିରେ ଏକାନ୍ତ ମଧ୍ୟ ନିଗ୍ରହ ଆବଶ୍ୟକ । ଜଗତ୍କର ସମ୍ପୃତିରେ ରହି ଶରୀରର ଚେତନା ଭୁଲିଯିବାକୁ ଏକାନ୍ତ କୁହାଯାଏ । ବୁଦ୍ଧିରେ ଆତ୍ମା ଚମତା ଶରୀରରୁ ଅଲଗା ହୋଇଯାଏ । ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ମଧ୍ୟ ବ୍ରହ୍ମ ଅଥବା ତତ୍ତ୍ଵର ସମ୍ପୃତିରେ ରହିଥା’ନ୍ତି, ସେହି ସମ୍ପୃତିରେ ରହି-ରହି ଶରୀରର ଅଭିମାନ ତୁଟିଯାଏ । ବାସ୍ ମୋତେ ବ୍ରହ୍ମରେ ଲୀନ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଏହିପରି ନିଷ୍ଠାରେ ବସି ଯାଇଥାଆନ୍ତି । ତପସ୍ୟାରେ ବସି-ବସି ଶରୀର ଛାଡି ଦିଅନ୍ତି । ଭକ୍ତିରେ ତ’ ମନୁଷ୍ୟ ବହୁତ ଧକ୍କା ଖାଇଥା’ନ୍ତି । ଏଥିରେ ଧକ୍କା ଖାଇବାର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ବାବାତ୍ମକ ସମ୍ପୃତିରେ ହିଁ ରହିବାକୁ ହେବ । ପଛକୁ କାହାର

ସମ୍ପୁତି ନ ଥାଏ । ଘର ଗୃହସ୍ଥରେ ତ' ରହିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ବାକି ସମସ୍ତ ବାହାର କରିବାକୁ ହେବ । ବିଦ୍ୟାରଥୀଠକର ପାଠପଢ଼ାର ସଭକ ରହିଥାଏ ନା । ଏହା ହେଉଛି ପାଠପଢ଼ା, ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ନ ଭାବିବା ଦିବ୍ୟା ପିତା-ଶିକ୍ଷକ-ଗୁରୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଭୁଲିଯାଉଛନ୍ତି । ଏକାନ୍ତରେ ବସି ଏହିପରି ବିଚାର କର । ଗୃହସ୍ଥୀ ଘରେ ତ' ବାତାବରଣ ଠିକ୍ ନ ଥାଏ । ଯଦି ଅଲଗା ପ୍ରବନ୍ଧ ଅଛି, ତେବେ ଗୋଟିଏ କୋଠରୀରେ ଏକାନ୍ତରେ ବସିଯାଅ । ମାତାମାନଙ୍କୁ ତ ଦିନରେ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତ ମିଳିଥାଏ । ସେହି ସମୟରେ ପିଲାମାନେ ସ୍କୁଲକୁ ଚାଲିଯାଆନ୍ତି । ତେଣୁ ଯେତେ ସମୟ ମିଳୁଛି ଏକାନ୍ତରେ ବସି ବାବାଠକୁ ମନେ ପକାଇବାକ ଚେଷ୍ଟା କର । ତୁମର ତ ଗୋଟିଏ ଘର, ବାବାଠକର ତ କେତେ ଭେର ଦୋକାନ ରହିଛି, ଆହୁରି ହିଁ ବୃଦ୍ଧ ହୋଇ ଚାଲିବ । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଧନ୍ଦା ଆଦିର ଚିନ୍ତା ରହିଲେ ନିଦ ମଧ୍ୟ ଭାଙ୍ଗିଯାଏ । ଏହା ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟ ଅଟେ ନା । ଇଏ କେତେ ବଡ଼ ଦଲାଲ୍ ଅଟନ୍ତି । କେତେ ଅଦଳବଦଳ କରୁଛନ୍ତି । ପୁରୁଣା ଶରୀର ନେଇ ନୂଆ ଦେଉଛନ୍ତି, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ରାସ୍ତା ବତାଉଛନ୍ତି । ଏହି ଧନ୍ଦା ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ କରିବାକୁ ହେବ । ଏହି ବ୍ୟବସାୟ ତ ବହୁତ ବଡ଼ । ବ୍ୟବସାୟୀଠକୁ ବ୍ୟବସାୟର ହିଁ ଖିଆଲ ରହିଥାଏ । ବାବା ଏହିପରି ଅଭ୍ୟାସ କରି ପୁଣି କହୁଛନ୍ତି - ଏଭଳି କର । ଯେତେ ତୁମେ ବାବାଠକ ସମ୍ପୁତିରେ ରହିବ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ହିଁ ନିଦ ଭାଙ୍ଗିଯିବ । ରୋଜଗାରରେ ଆତ୍ମାକୁ ବହୁତ ମଜା ଲାଗିଥାଏ । ରୋଜଗାର ପାଇଁ ମନୁଷ୍ୟ ରାତ୍ରିରେ ମଧ୍ୟ ଉଦାଗର ରହିଥାନ୍ତି । ସିଜନ୍ ସମୟରେ ସାରା ରାତି ମଧ୍ୟ ଦୋକାନ ଖୋଲା ରହିଥାଏ । ତୁମର ରୋଜଗାର ମଧ୍ୟ ରାତ୍ରିରେ ଏବଂ ସକାଳେ ବହୁତ ଭଲ ହେବ । ତୁମେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଚକ୍ରଧାରୀ ଏବଂ ଚରିକାଳଦର୍ଶୀ ହେଉଛ । ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ଧନ ଏକତ୍ର କରୁଛ । ମନୁଷ୍ୟ ସାହୁକାର ହେବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାରଥ କରିଥା'ନ୍ତି । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ବାବାଠକୁ ମନେ ପକାଇଲେ ତୁମର ବିକରମ ବିନାଶ ହେବ ଏବଂ ବଳି ମଧ୍ୟ ମିଳିବ । ଯୋଗର ଯାତ୍ରାରେ ନ ରହିଲେ ବହୁତ କ୍ଷତି ହେବ କାହିଁକି ନା ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ପାପର ବୋଝ ବହୁତ ରହିଛି । ସେଥିପାଇଁ ଏବେ ଜମା କରିବାକୁ ହେବ, ଜଣଙ୍କୁ ହିଁ ମନେ ପକାଇ ଚରିକାଳଦର୍ଶୀ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏହି ଅବିନାଶୀ ଧନ ଅଧାକଳ୍ପ ପାଇଁ ଏକତ୍ର କରିବାକୁ ହେବ । ଏହା ତ ବହୁତ ମୂଲ୍ୟବାନ ଅଟେ । ତେଣୁ ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରି ରତନ ବାହାର କରିବାକୁ ହେବ । ବାବା ନିଜେ ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରିବା ସହିତ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତି ବତାଉଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ବାବା ମାୟାର ବହୁତ ତୋଫାନ ଆସୁଛି ।

ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯେତେ ଦୂର ସମ୍ଭବ ନିଜର ରୋଜଗାର କର, ଏହି ରୋଜଗାର ହିଁ କାମରେ ଆସିବ । ଏକାନ୍ତରେ ବସି ବାବାଠକୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ଫୁରସତ୍ ଥିଲେ ମନ୍ଦିର ଆଦିରେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ସେବା କରିପାରିବ । ସେଥିପାଇଁ ସରବଦା ବ୍ୟାଜ୍ ପିନ୍ଧିଥିବା ଦରକାର । ସମସ୍ତେ ବୁଝିଯିବେ ଏମାନେ ହେଲେ ଆତ୍ମିକ ସେନା । ତୁମେ ଲେଖୁଛ ମଧ୍ୟ - ଆମେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସ୍ୱାଧୀନା କରୁଛୁ । ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧରମ ଥିଲା, ଏବେ ନାହିଁ ଯାହାକୁ ପୁଣି ସ୍ୱାଧୀନ କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ଆମର ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଏବଂ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ନା । କେବେ କେବେ ଏହା ଚନ୍ଦ୍ରାନ୍ତଲାଇଟ୍ ଚିତ୍ର ବ୍ୟାଟେରୀ ସହିତ ନେଇ ପରିକ୍ରମା କରି ସମସ୍ତଙ୍କୁ କୁହ, ଏହି ରାଜ୍ୟ ଆମେ ସ୍ୱାଧୀନ କରୁଛୁ । ଏହି ଚିତ୍ର ସବୁଠାରୁ ଫାଷ୍ଟ କ୍ଲାସ୍ ଅଟେ । ଏହି ଚିତ୍ର ବହୁତ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହୋଇଯିବ । କେବଳ ଜଣେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ନ ଥିଲେ, ତାଙ୍କର ରାଜଧାନୀ ଥିଲା ନା । ଏହି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ ସ୍ୱାଧୀନ ହେଉଛି । ତେଣୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମନମନାଭବ । ବାବାଠକୁ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ଯାଇ ବିକରମ ବିନାଶ ହେବ । କହୁଛନ୍ତି ଆମେ ଗୀତାର ସପ୍ତାହ ପାଳନ କରିବୁ । ଏହି ସବୁ ଯୋଜନା କଳ୍ପ ପୂର୍ବ ସଦୃଶ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଛି । ପରିକ୍ରମାରେ ଏହି ଚିତ୍ର ନେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏହାଠକୁ ଦେଖି ସମସ୍ତେ ଖୁସି ହେବେ । ତୁମେ କହିବ ବାବାଠକୁ ଏବଂ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରକୁ ମନେ ପକାଅ, ମନମନାଭବ । ଏହା ଗୀତାର ଅକ୍ଷର ନା । ଭଗବାନ ଶିବବାବା ଅଟନ୍ତି, ସେ କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ଯାଦ କଲେ ବିକରମ ବିନାଶ ହେବ । ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ରକୁ ସମ୍ପୁତିରେ ଆଣ ତେବେ ଏହିପରି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ହୋଇଯିବ । ଲିଟ୍ରେଚର ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଉପହାରରେ ଦିଅ । ଶିବବାବାଙ୍କ ଭଣ୍ଡାର ତ ସରବଦା ଭରପୁର ରହିଛି । ଆଗକୁ ଗଲେ ବହୁତ ସେବା ହେବ । ତୁମର ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କେତେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଅଟେ । ଗୋଟିଏ ରାଜ୍ୟ, ଗୋଟିଏ ଧରମ ଥିଲା, ବହୁତ ସାହୁକାର ଥିଲା । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଗୋଟିଏ ରାଜ୍ୟ, ଗୋଟିଏ ଧରମ ହେଉ । ମନୁଷ୍ୟ ଯାହା ଚାହୁଁଛନ୍ତି ତା'ର ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଏବେ ଦେଖାଯାଉଛି ପୁଣି ପିରେ-ପିରେ ବୁଝିଯିବେ ଯେ ଏମାନେ ତ' ଠିକ୍ କହୁଛନ୍ତି । ଶତ ପ୍ରତିଶତ ପବିତ୍ରତା, ସୁଖ, ଶାନ୍ତିର ରାଜ୍ୟ ପୁନର୍ବାର ସ୍ୱାଧୀନ କରୁଛନ୍ତି ପୁଣି ତୁମର ଖୁସି ମଧ୍ୟ ରହିବ । ବାବାଠକ ସମ୍ପୁତିରେ ରହିଲେ ହିଁ ତୀର ଲାଗିବ । ଶାନ୍ତିରେ ରହି ଅଳ୍ପ କଥା କହିବା ଉଚିତ୍ । ଅଧିକ ଆବାଜ କରିବାର ନାହିଁ । ଗୀତ, କବିତା ଆଦି କିଛି ବି ବାବା ପସନ୍ଦ କରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ବାହାରର ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ କ୍ରୋଧ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ତୁମର କଥା ହିଁ ଅଲଗା । ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ବାବାଠକୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ ବାସ୍ । ଭଲ ସ୍କୋଲାନ ମଧ୍ୟ ଥିବା ଦରକାର ଯେପରି ମନୁଷ୍ୟ ପତି ଜାଗରତ ହେବେ । ପିଲାମାନଙ୍କର ବୃଦ୍ଧ ହୋଇ ଚାଲିଛି । ସମ୍ପତ୍ତି ତ ଭରପୁର ରହିଛି । ପିଲାମାନେ ଯାହା ଦେଇଛନ୍ତି ତାହା ପୁଣି ତାଙ୍କର କାମରେ ହିଁ ଆସୁଛି । ବାବା ତ ପଇସା ନେଉ ନାହାଁନ୍ତି । ତୁମ ଜିନିଷ ତୁମ କାମରେ ହିଁ ଆସୁଛି । ଭାରତବାସୀ ଜାଣିଛନ୍ତି ଆମେ ବହୁତ ସୁଧାରୁଛୁ । ୫ ବର୍ଷ ଭିତରେ ଏତେ ଶସ୍ୟ ହେବ ଯେ ଶସ୍ୟର କେବେହେଲେ ଅଭାବ ରହିବ ନାହିଁ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଏପରି ଅବସ୍ଥା ହେବ ଖାଇବାକୁ ଅନ୍ଧ ମଧ୍ୟ ମିଳିବ ନାହିଁ । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ଶସ୍ୟ ଶସ୍ତା ହୋଇଯିବ ।

ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ ଆମେ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ନିଜର ରାଜ୍ୟ-ଭାଗ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛୁ । ଅଳ୍ପ ବହୁତ ଅସୁବିଧା ତ' ସହନ କରିବାକୁ ହିଁ ହେବ । କୁହାଯାଏ ଖୁସି ପରି ଭୋଜନ ନାହିଁ । ଅତିନଦରିଷ୍ଟ ସୁଖ ପାଇଁ ଗୋପ-ଗୋପୀଠକର ଗାୟନ ରହିଛି । ଭେର ସନ୍ତାନ ହୋଇଯିବେ । ଯେଉଁମାନେ ଏହି ଦେବୀ-ଦେବତା ଧରମ ହୋଇଥିବେ ସେମାନେ ଆସିଯିବେ । ଏହିଠାରେ ହିଁ ବୃକ୍ଷ ବଢ଼ିବ ନା । ବର୍ତ୍ତମାନ ସ୍ୱାଧୀନା

ହେଉଛି । ଅନ୍ୟ ଧର୍ମରେ ଏପରି ହେଉ ନାହିଁ । ସେମାନେ ତ ଉପରୁ ଆସୁଛନ୍ତି । ଏହା ତ' ଯେପରି ବୃକ୍ଷ ସ୍ଥାପନ ହୋଇ ହିଁ ରହିଛି । ଏଥିରେ ପୁଣି କରମାନଙ୍କରେ ଆସି ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଚାଲିବେ । ଅସୁବିଧା କିଛି ହେଲେ ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କୁ ତ ଉପରୁ ଆସି ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ହିଁ ପଡିବ, ଏଥିରେ ମହିମାର କ'ଣ କଥା ରହିଛି । ଧର୍ମସ୍ଥାପକଙ୍କର ପଛରେ ଆସି ଚାଲିଛନ୍ତି । ସେମାନେ ସଦଗତିର କ'ଣ ଶିକ୍ଷା ଦେବେ? କିଛି ବି ନୁହେଁ । ଏଠାରେ ତ ବାବା ଭବିଷ୍ୟତ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି । ସଂଗମଯୁଗରେ ନୂଆ ଚାରା ଲଗାଉଛନ୍ତି ନା । ପ୍ରଥମେ ଚାରାକୁ କୁଣ୍ଡରେ ଲଗାଇ ପୁଣି ତଳେ ଲଗାଇ ଦେଇଥାନ୍ତି । ଏହା ପୁଣି ବୃଦ୍ଧି ହେବାକୁ ଲାଗେ । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଏବେ ଗଛ ଲଗାଉଛୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛୁ ପୁଣି ସତ୍ୟଯୁଗରେ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ହୋଇ ରାଜ୍ୟ-ଭାଗ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବେ । ତୁମେ ନୂଆ ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନା କରୁଛୁ । ମନୁଷ୍ୟ ଭାବୁଛନ୍ତି - କଳିଯୁଗରେ ଏବେ ବହୁତ ବର୍ଷ ବାକି ରହିଛି କାହିଁକି ନା ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ବର୍ଷ ଲେଖି ଦେଇଛନ୍ତି । ଭାବୁଛନ୍ତି କଳିଯୁଗ ଏବେ ୪୦ ହଜାର ବର୍ଷ ବାକି ରହିଛି ପୁଣି ବାବା ଆସି ନୂଆ ଦୁନିଆ କରାଇବେ । କେହି କେହି ଭାବୁଛନ୍ତି ଏହା ସେହି ମହାଭାରତ ଲଢେଇ ଅଟେ । ଗୀତାର ଭଗବାନ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ ରହିଥିବେ । ତୁମେ କହୁଛୁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ତ' ନ ଥିଲେ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ତ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉଛନ୍ତି । ଜଣଙ୍କର ଚେହେରା ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କ ସହିତ ମିଶିପାରିବ ନାହିଁ । ତେବେ ଏଠାକୁ ପୁଣି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ କିପରି ଆସିବେ । କେହି ମଧ୍ୟ ଏହି କଥା ଉପରେ ବିଚାର କରୁ ନାହାନ୍ତି । ତୁମେ ଜାଣୁଛୁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ସ୍ୱର୍ଗର ରାଜକୁମାର ଥିଲେ ପୁଣି ସେ ଦ୍ୱାପରରେ କୁଆଡୁ ଆସିବେ । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ଚିତ୍ରକୁ ଦେଖିଲେ ହିଁ ବୁଝିହୁଏ ଯେ - ଶିବବାବା ଏହି ସମ୍ପଦତି ଦେଉଛନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗର ସ୍ଥାପନା ବାବା ହିଁ କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ସୃଷ୍ଟିକର, ବୃକ୍ଷ ଆଦିର ଚିତ୍ର କ'ଣ କମ୍ କି । ଏକଦା ତୁମ ପାଖରେ ଏହି ଚିତ୍ର ଗ୍ରାମସ୍ଥଳାକର୍ଷଣ ଥିଆନ୍ତି ହୋଇଯିବ । ପୁଣି ସମସ୍ତେ କହିବେ ଆମର ଏହିପରି ଚିତ୍ର ଦରକାର । ଏହି ଚିତ୍ର ଦ୍ୱାରା ପୁଣି ବିହଙ୍ଗ ମାର୍ଗର ସେବା ହେବ । ତୁମ ପାଖକୁ ଏତେ ସନ୍ତାନ ଆସିବେ ଯେ ଫୁରସତ ମିଳିବ ନାହିଁ । ଭେର ଆସିବେ । ତୁମକୁ ବହୁତ ଖୁସି ଲାଗିବ । ଦିନକୁ ଦିନ ତୁମର ଶକ୍ତି ବଢିଚାଲିବ । ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ଯେଉଁମାନେ ଫୁଲ ହେବେ ତାଙ୍କୁ ଅନୁଭବ ହେବ । ତୁମକୁ ଏପରି କହିବାକୁ ପଡିବ ନାହିଁ ଯେ ବାବା ଏହାଙ୍କୁ ଅନୁଭବ କରାଅ । ବାବା କ'ଣ ଅନୁଭବ କରାନ୍ତି କି । ଉଚିତ୍ ସମୟରେ ସ୍ୱର୍ଗ ଅନୁଭବ ହେବ । ବାବା ତ' ରାସ୍ତା ବତାଇବେ ନା । ବହୁତ ମାତାମାନେ ଲେଖୁଛନ୍ତି ଯେ - ଆମର ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ଅନୁଭବ କରାଅ । ଏପରି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅନୁଭବ କରାଇବି ତେବେ ତ ସମସ୍ତେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଏକତ୍ର ହୋଇଯିବେ । ପାଠପଢାରେ ହିଁ ପରିଶ୍ରମ ରହିଛି । ତୁମେ ଇଶ୍ୱରୀୟ ସେବାଧାରୀ ଅଟ ନା । ସତ୍ୟକଥା ବାବା ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ବତାଇ ଦେଉଛନ୍ତି - କ'ଣ କ'ଣ ସବୁ କରିବାକୁ ହେବ । ଏହିପରି ଚିତ୍ର ନେଇଯିବାକୁ ପଡିବ । ସିତିର ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ନେବାକୁ ପଡିବ । ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ସ୍ଥାପନା ତ' ନିଶ୍ଚିତ ହେବ । ବାବା ସେବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି - ସେଥିପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ହେବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଭିନ୍ନ-ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଲକ୍ଷ-ଲକ୍ଷ ବ୍ୟୟ ବନାଅ । ଗୃହରେ ଟିକେଟ୍ କରି ୧୦୦ ମାଇଲ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେବା କରି କରି ଆସ । ଗୋଟିଏ ଡବାରୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ଡବାରୁ, ପୁଣି ତୃତୀୟ ଡବାରୁ, ଏହିଭଳି ସେବା କର, ଏହା ବହୁତ ସହଜ ଅଟେ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସେବାର ସତ୍ତା ରହିବା ଦରକାର । ଆରଜ୍ଞା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲିଏ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାତାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପଦନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କୃତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ଗୁଣ୍ଡ ସାର :-

(୧) ବିଚାର ସାଗର ମନଥନ କରି ଭଲ-ଭଲ ରତନ ବାହାର କରିବାକୁ ହେବ, ରୋଜଗାର ଜମା କରିବାକୁ ହେବ । ସର୍ତ୍ତା-ସର୍ତ୍ତା ଇଶ୍ୱରୀୟ ସେବାଧାରୀ ହୋଇ ସେବା କରିବାକୁ ପଡିବ ।

(୨) ପାଠପଢା ପ୍ରତି ବହୁତ ସତ୍ତା ରଖିବାକୁ ହେବ । ଯେତେବେଳେ ବି ସମୟ ମିଳୁଛି ଏକାନ୍ତକୁ ଚାଲିଯିବା ଦରକାର । ଏପରି ଅଭ୍ୟାସ ହେଉ ଯେପରି ଜୀବିତ ଆଇ ମଧ୍ୟ ଏହି ଶରୀରରୁ ମରିଯାଇଛି, ଏହିଭଳି ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ ହେଉ । ଦେହର ସମ୍ପୃତି ମଧ୍ୟ ଭୁଲି ହୋଇଯାଉ ।

ବରଦାନ:-

ନିଜର ମୂଳ ସଂସ୍କାର ଗୁଡିକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ବିଶ୍ୱର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରୁଥିବା ଉଦାହରଣ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ହୁଅ । ସମସ୍ତଙ୍କ ଭିତରେ ନିଜ ନିଜର ଯେଉଁ ସବୁ ମୂଳ ସଂସ୍କାର ରହିଛି, ଯାହାକୁ ତୁମେମାନେ ନେବର ବା ସ୍ୱଭାବ ବୋଲି କହୁଛୁ, ଯାହାକି ସମୟ ସମୟରେ ତୁମକୁ ଆଗକୁ ବଢିବାରେ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି କରୁଛି, ସେହି ମୂଳ ସଂସ୍କାରର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରୁଥିବା ଉଦାହରଣ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ହୁଅ ତେବେ ଯାଇ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱର ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବ । ଏବେ ଏଭଳି ନିଜକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କର ଯାହାକି କେହି ଏଭଳି ନ କହୁ ଯେ କ୍ଷାତ୍ତକର ଏହି ସଂସ୍କାର ତ ଆରମ୍ଭରୁ ହିଁ ରହିଛି । ଯେତେବେଳେ ପୁରୁଣା ସ୍ୱଭାବ-ସଂସ୍କାର ଅଂଶ ମାତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଦେଖା ନ ଯିବ ବା କେହି ଆଲୋଚନା ନ କରିବେ ତେବେ କୁହାଯିବ ଯେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିବର୍ତ୍ତନର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଆତ୍ମା ।

ସ୍ଲୋଗାନ:-

ଏବେ ଚେଷ୍ଟା କରିବାର ସମୟ ବିତିଗଲାଣି, ସେଥିପାଇଁ ଦିଲ୍ ସହିତ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରି ଜୀବନର ପରିବର୍ତ୍ତନ କର ।

*** ଓମ୍ ଗାନତି ***

ଅବସ୍ଥକ୍ତ ଇଶ୍ଵାରା:- ନିଜ ପ୍ରତି ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଜର ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ଵାରା ଯୋଗର ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରୟୋଗ କର ।

ଯେପରି ବିଜ୍ଞାନର ସାଧନଗୁଡ଼ିକ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରୟୋଗରେ ଆସୁଛି ସେତେବେଳେ କହୁଛନ୍ତି ବିଜ୍ଞାନ ବହୁତ ଭଲ କାମ କରୁଛି, ସେହିପରି ଗାନତିର ଶକ୍ତିକୁ ପ୍ରୟୋଗ କର, ଏଥିପାଇଁ ଏକାଗ୍ରତାର ଅଭ୍ୟାସକୁ ବଢ଼ାଅ । ତେବେ ଏକାଗ୍ରତାର ମୂଳ ଆଧାର ହେଲା - ମନକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାର ଶକ୍ତି, ଯାହାଦ୍ଵାରା ମନୋବଳ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥାଏ, ସେଥିପାଇଁ ଏକାନ୍ତବାସୀ ହୁଅ ।